

skem Štajerskem se je osredinil tudi DRAGO KORADE. V prispevku *Volkmer, klopotec in Maribor* je izpostavil dvojnost, značilno za Volkmerjev čas – močan pritisk germanizacije na eni strani in Volkmerjev upor s slovensko besedo in učenjem slovenskogoriških ljudi slovenskega jezika. Opozoril je tudi na klopotec, s katerim so tematsko povezane analizirane Volkmerjeve pesmi. Izsledke je smiselno dopolnil tudi s slikovnim gradivom.

Zadnji prispevek je vezan na *Volkmerja v Univerzitetni knjižnici Maribor* oz. na predstavitev Volkmerjevega rokopisnega in tiskanega gradiva. VLASTA STAVBAR je opozorila na rokopisno gradivo, ki obsega nekaj pridig in pesmi v bohoričici. Večinoma gre za gradivo, ki ga je knjižnica pridobila kot dar ali z zapuščino. Hranijo se tudi štirje Volkmerjevi tiski, med drugim *Hvala Kmetizhkega stana ino tobazhie trave* (1807), ki jo je natisnil prvi mariborski tiskar F. A. Schütz, od leta 2012 pa je ta knjiga dostopna tudi v digitalizirani obliki.

Monografija je z novimi spoznanji z različnih raziskovalnih področij ter izhajajoč iz različnih vidikov nedvomno obogatila in poglobila naše poznavanje Leopolda Volkmerja, poudarila pomen delovanja te pomembne štajerske osebnosti, zaobjela njegovo bistvo ter na novo osvetlila vrednost njegovega dela. Z objavljenim slikovnim gradivom in ponatisi življenjepisov pa so tokrat prvič na enem mestu zbrani pomembni in verodostojni viri za znanstveni pristop k preučevanju življenja, delovanja in dela prvega posvetnega pesnika na slovenskem Štajerskem.

Natalija Ulčnik

*Filozofska fakulteta v Mariboru,
natalija.ulcnik@um.si*

SLOVENSKI JEZIK NA STIČIŠČU VEČ KULTUR. Ur. Marko Jesenšek. Maribor: Filozofska fakulteta, Mednarodna založba Oddelka za slovanske jezike in književnosti (Zora; 102). 378 str.

Monografija *Slovenski jezik na stičišču več kultur* je izšla 2014 v mednarodni knjižni zbirki Zora (Zora 102, urednik Marko Jesenšek) in je delno nastala na podlagi raziskovalnega projekta z naslovom *Slovenski jezik v stiku evropskega podonavskega in alpskega prostora* ter istoimenskega mednarodnega znanstvenega simpozija, ki je v Mariboru potekal 30. in 31. januarja 2012 v organizaciji Filozofske fakultete Univerze v Mariboru, projekta Maribor 2012 – Evropska prestolnica kulture in Slovenskega znanstvenega inštituta na Dunaju.

Monografija obsega triindvajset znanstvenih prispevkov predvsem z različnih jezikoslovnih področij, ki osvetljujejo razumevanje vloge slovenskega jezika na stičišču alpsko-jadranskega in podonavskega kulturnega prostora. Avtorji prispevkov so iz različnih univerz in drugih znanstvenoraziskovalnih institucij (mariborska, ljubljanska in primorska univerza, ZRC SAZU, Univerza v Heildebergu, Šlezijaška univerza in Humanistična fakulteta, Bielsko-Biala na Poljskem). V raziskovalnem projektu J6-2238 z naslovom *Slovenski jezik v stiku evropskega podonavskega in alpskega prostora*, ki ga je financirala Agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije, njegov odgovorni nosilec pa je bil red. prof. dr. Marko Jesenšek, so nastali prispevki Marka Jesenška, Natalije Ulčnik, Elizabete Bernjak, Anje Benko in Zinke Zorko, Anje Benko in Mihaele Koletnik, Irene Stramljič Breznik in Ines Voršič, Mi-

haele Koletnik in Alenke Valh Lopert, Melite Zemljak Jontes, Nade Šabec, Mire Krajnc Ivič.

Monografija obravnava jezikovno stičnost slovenščine tako sinhrono kot tudi diahrono. Na globalni ravni osvetljuje stik z vse bolj prodirajočo angleščino, regionalno pa z obmejno nemščino, hrvaščino, italijanščino in madžarščino. Kljub občutku ogroženosti slovenščine zaradi vse močnejših vplivov angleščine urednik monografije optimistično kaže na neupravičenost strahu, dokler bo Republika Slovenija v jezikovni politiki in načrtovanju med drugim upoštevala pozitivno evropsko jezikovno zakonodajo in izkušnje drugih evropskih članic v podobnem položaju ter si skupaj z Evropsko zvezo prizadevala za pravo, naravno dvo- ali večjezičnost.

V prvem prispevku z naslovom *The research project Slovene in contact with European Danube and Alpine regions* avtor MARKO JESENŠEK (Univerza v Mariboru, Filozofska fakulteta) predstavi zaključno poročilo o raziskovalnem projektu *Slovenski jezik v stiku evropskega podonavskega in alpskega prostora*, ki je proučeval položaj slovenskega jezika v matičnem prostoru in v stiku s sosedskimi jeziki. Prispevek predstavlja tako diahroni kot tudi sinhroni pogled na slovenski jezik v stičišču podonavskega in alpsko-jadranskega prostora in tudi v stiku z globalno angleščino. Nosilec projekta opozarja na temeljne ugotovitve, ob katerih najprej pokaže, kako se je odnos med slovenskim knjižnim in neknjižnim jezikom spreminjal najprej v 19. stoletju ob vprašanju enotnega slovenskega knjižnega jezika, nato v drugi polovici 20. stoletja skozi strukturalistični pogled o pravilnem/neppravilnem v slovenskem jeziku do sodobnejšega pristopa, ki pa se ukvarja

predvsem z ustreznostjo rabe posameznih jezikovnih sredstev v določenih sporočanjških združbah, s prilagoditvami medjezikovnim vplivom tako na regionalni kot globalni ravni ter z jezikovnim načrtovanjem in jezikovno politiko z vidika uresničevanja evropskih usmeritev regijske večjezičnosti. Med pomembnejšimi rezultati projekta avtor opozori na zaskrbljujoče posledice prevelike jezikovne odprtosti na funkcijsko siromašenje slovenskega jezika in na izrinjanje slovenščine zaradi zavezanosti prevladujoči angleščini bodisi iz akademskih ravni bodisi iz mesta prednostnega jezika slovenske jezikovne skupnosti. Ob tem dodaja prepričanje, da je slovenski jezik dovolj razvit in omikan, da se ob ustreznem jezikovno-političnem načrtovanju v stiku z drugimi jeziki ne bo asimiliriral. Na koncu še opozori na jezik medijev, ki postaja vse pomembnejši, saj prevzema vplivajnsko vlogo in postavlja nove standarde glede rabe slovenskega jezika.

Rezultate diahronnega jezikoslovnega raziskovanja najprej prinaša prispevek *Jezikovni stik v izrazju slovenskih uradovnih besedil od 16. do 19. stoletja* avtorice IRENE OREL (Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta), ki ob izbranih slovenskih uradovnih rokopisnih besedilih obravnava jezikovni stik slovenščine z obmejnimi jeziki. Ob analizi stika, kot se izkazuje na leksikalni ravni, ugotavlja, da je tako v alpskem kot panonskem prostoru besedje večinoma prevzeto iz nemščine, nekoliko manj je romanizmov, redki so madžarizmi in slavizmi. Ob raziskavi avtorica analizira tudi stopnjo prevzemanja besed in ugotavlja, da nekaj besedja ostaja na ravni tujk, nekaj pa je prevzetega in glasovno prilagojenega.

Prispevek *Zametki jezikovne politike pri Antonu Martinu Slomšku* avtorice

CVETKE REZAR (Univerza v Mariboru, Filozofska fakulteta) predstavlja Slomškovo razumevanje položaja slovenskega jezika v stiku podonavskega in alpskega prostora. Avtorica Slomškove poglede na slovenski jezik sooča s sodobno terminologijo jezikovne politike in ob tem ugotavlja, da je imel Slomšek vizionarske poglede in je dolgoročno vplival na jezikovno načrtovanje glede slovenščine znotraj slovenskega kot tudi evropskega jezikovnega prostora. Pri tem še dodaja, da njegovo pojmovanje slovenščine kot jezika, ki je sposoben zaživeti in se tudi ohranjati v vseh socialnih in funkcijskih zvrsteh, ni veljalo le za čas 19. stoletja, ampak je v marsičem uporabno in aktualno tudi za sodobne poglede na slovenščino in za jezikovno načrtovanje v tretjem tisočletju.

Vprašanje adaptacijski procesov in jezikovnih sprememb prevzetih leksemov obravnava prispevek *Problematika germanizmov v zgodovinskem slovarju knjižne slovenščine 16. stoletja*. Avtorica ANDREJA LEGAN RAVNIKAR (ZRC SAZU) opozarja na dileme, ki se v pripravi modernega zgodovinskega slovarja knjižne slovenščine 16. stoletja pojavljajo predvsem z vidika slovarske predstavitve leksikalnih germanizmov. Pri tem ugotavlja, da so se ravno ti najbolj dosledno vključevali v slovenski jezikovni sistem in se bo njem samostojno pomensko in besedotvorno razvijali.

Pogled na slovenščino, njene pokrajinske knjižne različice, rabo in spremembe ter jezikovno dogajanje v 19. stoletju predstavlja prispevek *Zbornik Drobotinice v okviru sočasne jezikovne norme* avtorice NATALIJE ULČNIK (Univerza v Mariboru, Filozofska fakulteta). Ob diahroni raziskavi jezikovne podobe besedil iz *Drobotinic* avtorica usmerja k razmisleku o ustrežnejšem pojmovanju drugačne knjižnojezikovne podobe v

starejših besedilih ne z vidika jezikovnih napak, vendar z vidika posebnih stopenj v jezikovnem razvoju, usklajenih s sočasno jezikovno normo.

V prispevku z naslovom *Geneolinguistična opredelitev stare cerkvene slovanščine v luči metodologije sodobnega primerjalnega jezikoslovja* avtor MATEJ ŠEKLI (Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta) osvetljuje panosko in solunsko teorijo o izvoru stare cerkvene slovanščine z vidika teoretičnih izhodišč in metodologije sodobne geolingvistike. Ob zemljepisno- in zgodovinskojezikoslovni analizi opredeli najzgodnejše izpričani slovanski jezik na osnovi popraslovanskih glasovnih inovacij, pri čemer ugotovi, da gre za zgodnjo vzhodno južno slovanščino, sorodno s praslomanščino in sodobnimi vzhodnojužnoslovanskimi govori.

Z vprašanjem dvosmerne dvojezičnosti v vzhodnoslovenskem obmejnem jezikovnem prostoru se ukvarja ELIZABETA BERNJAK (Univerza v Mariboru, Filozofska fakulteta) v prispevku *Strategije razvoja dvosmernega dvojezičnega izobraževanja v Prekmurju*. Ob predstavljeni tipologiji dvojezičnega izobraževanja v Prekmurju opozarja na problematiko njegove izvedbe z vidika manjšinskega jezika, ki se odraža predvsem v njegovi socialnofunkcijski okrnjenosti, in opozarja na konkretne spremembe, s katerimi bi lahko prispevali k prenovi dvojezičnega izobraževanja na tem področju, k dvigu statusa materne jezika manjšine in k povečanju njegove dominantnosti pri dvojezičnem pouku.

V sklopu dialektoloških razprav, ki opozarjajo na vlogo narečij v stičnem večjezikovnem okolju, je najprej prispevek ANJE BENKO in ZINKE ZORKO (Univerza v Mariboru, Filozofska fakulteta) z naslovom *Koroški govor*

vasi Schlossberg (Gradišče) v Avstriji. Avtorici predstavljata glasoslovne in oblikoslovne značilnosti ter narečno besedje govora, ki sodi v koroško remšniško podnarečje, in ugotavljata močno prevzemanje nemških besed.

Sledi prispevek ANJE BENKO in MIHAELA KOLETNIK (Univerza v Mariboru, Filozofska fakulteta) z naslovom *Strokovna narečna leksikografija in prikaz izdelave strokovnega narečnega jezikovnega slovarja*, v katerem avtorici predstavljata model tovrstnega slovarja za več slovenskih narečnih skupin hkrati. Ob tem opozarjata, da bi lahko z njim prej prišli do vseslovenskega strokovnega narečnega slovarja, hkrati pa bi bila omogočena primerljivost narečnih leksemov z njihovo razširjenostjo in pomenskim obsegom. Avtorici model predstavita ob izboru koroške in panonske narečne leksike s tematskega polja *vrt in sadovnjak* in pokažeta na izviren primer slikovite slovarske predstavitve jezikovne stičnosti narečij.

Na obmejno jezikovno stičnost opozarja prispevek *Šavrinsko narečno izrazje romanskega izvora za pojme s področja vremenskih razmer in geomorfologije*. Avtorica SUZANA TODORVIČ (Univerza na Primorskem) etimološko razlaga romanske izposojenke iz pomenskega polja geomorfologija in vremenske razmere, ki so v vsakdanji rabi med govorcji šavrinskega podnarečja v slovenski Istri. Ob raziskavi ugotavlja, da so glede na prvi vir romanizmi večino prevzeti iz istrobeneškega govora, glede na drugega pa iz latinščine, nekaj tudi indoevropsčine in grščine.

Vprašanje sprejemanja prvin drugega jezika v slovenščino kot jezik tržne komunikacije obravnava prispevek *Globalno in regionalno v oglasih*. IRENA STRAMLJIČ BREZNIK in INES VORŠIČ (Univerza v Mariboru, Filozofska fa-

kulteta) predstavljata, kako na ravni leksike kot tudi izbire socialne zvrsti v tiskane, spletne in radijske oglase prihajajo globalne in regionalne prvine. Pri tem ugotavljata, da se globalno odraža predvsem v prevzeti leksiki, zlasti na ravni citatnosti, regionalno pa v vključevanju prvin neknižnjega jezika, tako pokrajinskega pogovornega jezika kot narečja. Prispevek prinaša tudi razmislek o vplivih globalizacije na jezik, ki pa niso nujno le negativni.

Sodobno vlogo slovenskega jezika zlasti z vidika razmerja med knjižnim jezikom in narečji osvetljuje prispevek z naslovom *Neknižne zvrsti slovenskega jezika in popularna kultura*. MIHAELA KOLETNIK in ALENKA VALH LOPERT (Univerza v Mariboru, Filozofska fakulteta) obravnavata jezikovno podobo v popularni kulturi, in sicer v filmu in gledališki uprizoritvi. Pri tem ugotavljata, da se z družbeno-političnimi spremembami spreminja tudi vloga narečij. Narečja so namreč vse bolj prisotna v različnih medijih in popularni kulturi ter naraščajoči slovenski narečni književnosti, s čimer se kaže, da se dvigujejo med enakovredne jezikovne podsisteme in preraščajo predsodke o njihovi manjvrednosti in pomanjkljivosti glede različnih slovničnih kategorij, strukture in pravil.

O jezikovni kulturi razmišlja MELITA ZEMLJAK JONTES (Univerza v Mariboru, Filozofska fakulteta) v prispevku *Jezikovna kultura med knjižnim in narečnim*. Dvig in vzdrževanje jezikovne kulture vidi kot eno najpomembnejših nalog sodobnega časa v slovenskem jezikovnem okolju. Med odgovornimi zavezanci za popularizacijo jezikovne kulture opozarja predvsem na učni proces v formalnem izobraževanju. Ob rezultatih študij razpravlja o jezikovni kulturi v slovenskem šolskem sistemu,

tako z vidika odnosa med knjižnim in neknjižnim, pravopisne norme in identitete.

Naslednja prispevka opozarjata na položaj slovenskega jezika kot maternega jezika slovenskih izseljencev v Kanadi in Nemčiji. V prispevku *Language Choice and Language Attitudes in Immigration: the Case of Vancouver Slovene community* avtorica NADA ŠABEC (Univerza v Mariboru, Filozofska fakulteta) govori o položaju slovenščine med slovenskimi izseljenci v Vancouveru. Osredotoča se na jezikovno izbiro izseljencev in njihov odnos do slovenščine in angleščine. Pri tem na podlagi anketnih vprašalnikov in opazovanja ugotavlja, da izseljenci med jezikoma izbirajo glede na raven govorceve dvojezične zmožnosti in glede na druge zunajjezikovne dejavnike, npr. vrsta okolja, tema pogovora in značilnosti sogovorcev. Avtorica razmišlja o jezikovni izbiri tako na ravni posameznika kot tudi na ravni družbe in jo razlaga v kontekstu sociolingvistične prilagoditve. Položaj slovenščine v Vancouveru primerja s položajem v Clevelandu, pri čemer prepoznava razlike glede na velikost skupnosti in glede na osebne kot tudi zgodovinske razloge za izselitev govorcev.

Ohranjanje slovenščine na Nemškem pa obravnava prispevek *Die Situation der Slowenen in Deutschland* MARIE DZIEKONSKE (Univerza v Heildebergu) in MIECZYSLAWA DZIEKONSKEGA (Šlezijška univerza, Filološka fakulteta). Avtorja prikazeta pogled na slovensko izseljevanje v Nemčijo, slovensko kulturo, jezikovne razmere in način življenja v Nemčiji. Ob tem obravnavata položaj slovenščine v soočanju z nemščino, hkrati pa se dotikata vloge nemških institucij v podpiranju slovenske kulture in jezika in problematike pomanjkanja slovenskih prevajalcev.

Prispevek z naslovom *Sporočevalec ali vendarle tudi tvorec, prejemnik ali vendarle tudi interpret* avtorice MIRE KRAJNC IVIČ (Univerza v Mariboru, Filozofska fakulteta) obravnava poimenovanje udeležencev komunikacijskega stika z vidika definicij komuniciranja in teoretičnih pristopov k analizi diskurza. Pri tem opozori na odgovornost udeleženca za svoj prispevek k diskurzu in na poimenovanje udeleženca v odvisnosti od konteksta konkretnega stika.

Slovenščino kot nacionalni jezik obravnava prispevek HOTIMIRJA TIVADARJA (Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta) z naslovom *Nacionalno v slovenskem jeziku*. Razprava opozarja na spremembo vloge slovenskega jezika kot nacionalnega elementa. Avtor ugotavlja, da je bilo v drugi polovici 20. stoletja vse usmerjeno k utrjevanju slovenščine znotraj slovenskih meja in k zavzemanju za jezikovne pravice manjšin, z vstopom v Evropsko unijo pa se je težišče razširilo tudi na razumevanje vloge slovenščine izven slovenskih meja, kot mednarodno enakopravnega jezika. Med vidnejšimi spremembami slovenščine v sodobni javnosti prepoznava prehajanje narečij in sociolektov iz zasebne rabe v javno. Dotika se tudi vprašanja priseljencev in govorcev v javnosti, ki jim slovenščina ni prvi jezik. Avtor tako opozarja na potrebo ponovnega razmisleka o slovenskem knjižnem jeziku in njegovem ustreznem normiranju. Med temeljne usmeritve in tudi prizadevanja jezikoslovcev uvršča spoštovanje vseh jezikovnih različic in toleranco do jezikovne obarvanosti knjižnega jezika.

V prispevku *Edukacja językowa na pograniczu – implikacje teoretyczne i metodyczne* avtor MATEUSZ WARCHAŁ (Humanistična fakulteta, Bielsko-Biala) govori o jezikovnem izobraževa-

nju v evropskem prostoru. Predstavlja metodologijo, smernice in navodila za integrirano učenje in poučevanje tujih jezikov v večkulturnem okolju. Učinkovitost takega pouka vidi v upoštevanju najsodobnejših pedagoških pristopov, sistematičnem delu, metodološki ustreznosti in hkratnemu poučevanju uradnega/državnega jezika in jezika manjšin.

Vprašanj jezikovnega stika na področju prevajalstva se dotika prispevek *Perception of English Prepositions and Particles by Polish and Slovenian Users of the English Language*. Avtorja DOROTA CHŁOPEK in EMIL TOKARZ (Humanistična fakulteta, Bielsko-Biala) primerjalno prikažeta slovenščino in poljščino v odnosu do globalne angleščine, predvsem z vidika primerjave leksikalnih kategorij predlogov in členkov.

Avtorica MONIKA KORCHEL (Šlezjska univerza, Filološka fakulteta) v prispevku *Sposoby wyrażania relacja nadawca – odbiorca w komunikacji elektronicznej* govori o jeziku v prevladujočih modernih oblikah komunikacije in o njihovi vlogi v življenju mlade generacije. Osredotoča se na najpogostejše načine sporazumevanja po prenosnih telefonih in medmrežju in analizira jezikovno podobo teh besedil, predvsem z vidika upoštevanja pravopisnih, slovničnih, besednih, stilističnih in pragmatičnih pravil. Dotika se tudi vprašanja jezikovnega bontona v elektronskem sporazumevanju.

Na področju prevajalstva jezikovni stik obravnava IRENEUSZ KIDA (Šlezjska univerza, Filološka fakulteta) v članku *Gothic analytic structures in place of Greek synthetic ones*. Na podlagi primerjave gotskega in grškega prevoda Biblije avtorica opozarja na razlike med gotščino in grščino, kot se izkazujejo v besednem redu.

Vprašanje jezikovnega stika med jezikom priseljencev in vselitvenim jezikom oz. z druge strani odnos prevladujočega jezika do jezika manjšine obravnava JAN RODAK (Humanistična fakulteta, Bielsko-Biala) v prispevku *Wymysöjeriś – etnolekt dawnych osadników frankońskich i jego pozostałości na przykladzie Wilamowic*. Razprava obravnava primer priseljencev iz zahodne Evrope, ki so prišli v poljske Wilamowice in skozi stoletja uspeli ohranjati jezik, kulturo in nacionalno identiteto, v sodobnem času pa se tudi zaradi načrtnega poloniziranja te jezikovne skupnosti v preteklosti njihov jezik vse bolj izgublja. Prispevek opozarja na možnosti za obstoj in razvoj tega jezika v prihodnosti.

Monografija se zaključuje s pogledom na stičišče kultur z vidika likovne umetnosti. MARJETA CIGLENEČKI (Univerza v Mariboru, Filozofska fakulteta) v prispevku *Podoba v stičišču kultur. Likovna umetnost na slovenskem Štajerskem – primer Jana Oeltjena in Albina Lugičiča* razmišlja o likovni govorici kot regionalnem pojavu in o tem vprašanju v slovenski umetnostni zgodovini. Ob primeru nemškega slikarja Oeltjena, ki se je preselil v Haloze in jih upodabljal z izhodišči nemškega ekspresionizma, predstavlja vidik soočanja različnih kultur v likovni umetnosti.

Obširna monografija ob izvornih razpravah, ki se osredotočajo na položaj slovenščine v sobivanju z drugimi evropskimi jeziki, po besedah urednika Marka Jesenška opozarja na konkretne naloge, ki naj bi jih slovenistična stroka uresničevala ob temeljnem utrjevanju slovenske jezikovne zavesti. Med temi izpostavlja predvsem skrb za funkcijsko neokrnjenost slovenščine v skupnem evropskem jezikovnem in univerzitetnem prostoru, spodbujanje

njene jezikovne raznolikosti, utrjevanje njenega položaja kot uradnega jezika Evropske zveze, skrb za povečanje zanimanja za njeno učenje in zagotavljanje kakovostnega pouka tako slovenščine, tujih jezikov kot prevajalstva na vseh izobraževalnih ravneh.

Ob številnih zanimivih rezultatih in izvirnih ugotovitvah pričujočih raziskav se pomen monografije po urednikovih besedah kaže tudi v tem, da opozarja na nove poglede na razvoj slovenskega jezika, postavlja nove okvire za določanje jezikovne norme in predpisov, spodbuja k regijskemu povezovanju in rešuje vprašanje jezikovnih manjšin ter jezikovnega prepletanja.

Skozi izvirne razprave monografija z različnih znanstvenih področjih potrjuje, da je slovenščina v tretjem tisočletju postavljena pred nove izzive tako znotraj slovenskih meja kot tudi zunaj, bodisi v stiku z obmejnimi jeziki bodisi z globalno angleščino. Monografija tako celovito analizira temeljne jezikovne stike slovenščine na nacionalni, regijski in globalni ravni in prinaša konkretne ugotovitve glede njene vloge, pomena in položaja v teh razmerjih. Hkrati opozarja na inovativne rešitve, ki naj bi jih slovensko jezikoslovje upoštevalo pri jezikovni politiki in načrtovanju, utrjevanju jezikovne zavesti, ohranjanju njene identitete, dvigovanju jezikovne kulture itd., da bo lahko slovenski jezik ob sodobnih jezikovnih globalizacijskih procesih preraščal občutke jezikovne ogroženosti in se celovito ohranjal ter razvijal v vseh socialnih in funkcijskih zvrsteh jezika ter tako dvigoval svojo jezikovno prepoznavnost v evropskem prostoru.

Cvetka Rezar

*Univerza v Mariboru, Filozofska fakulteta,
cvetka.rezar@gmail.com*

POROČILO Z MEDNARODNE ZNANSTVENE KONFERENCE MANJŠALNICE V SLOVANSKIH JEZIKIH: OBLIKA IN VLOGA

Filozofska fakulteta Univerze v Mariboru je letos gostila številne ugledne znanstvenike iz tridesetih evropskih mest od Moskve do Sofije. V času od 25. do 29. maja 2015 je namreč v organizaciji Oddelka za slovanske jezike in književnosti, Oddelka za prevodoslovje in Slavističnega društva Maribor potekala 16. mednarodna znanstvena konferenca Komisije za besedotvorje pri Mednarodnem slavističnem komiteju na temo *Manjšalnice v slovanskih jezikih: oblika in vloga*.

Namen znanstvenega srečanja je bil v prvi vrsti celovito predstaviti besedotvorno kategorijo manjšalnic v slovanskih jezikih in pri tem izpostaviti tudi njihovo vlogo (nominativno, kondenzacijsko, ekspresivno, stilistično ali zgolj igrivo) v različnih besedilih funkcijskih (publicističnih, oglasnih, turističnih, umetnostnih idr.) ali socialnih zvrsti (knjižni jezik, narečje, sleng, žargon, argo). Izpostavljen je lahko bil sinhroni ali diahroni vidik raziskovanja, torej sinhroni obrazilni inventar v sinhronih besedilih, slovnica in njihov delež v slovarjih sodobnega knjižnega jezika oz. v korpusih sodobnega nacionalnega jezika ter diahrono obrazilno kontinuiteto oz. spremembe v starejših slovnica, slovarjih, besedilih oz. korpusih starejših besedil nacionalnega jezika.

Pred konferenco je izšel zbornik povzetkov, v katerem je uvodoma objavljen tudi pozdravni nagovor Aleksandra Lukašanca, predsednika Komisije za slovansko besedotvorje pri Mednarodnem komiteju slavistov. Izrazil je zadovoljstvo, da se je konferenca »odvijala prav v Sloveniji, mladi slovanski državi«,